בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 5472-04-19 מדינת ישראל נ' שמס **02 יוני 2021**

מספר פל"א 159773/2016

בפני כב' השופטת אורית קנטור, שופטת בכירה

המאשימה **מדינת ישראל מדינת ישראל**

נגד

הנאשם **אלון שמס ת"ז 203936232**

<u>נוכחים:</u>
ב"כ המאשימה - עו"ד גדיר ברהום
הנאשם - נוכח
ב"כ הנאשם - עו"ד ברדוגו

<u>פרוטוקול</u>

<u>גזר דין</u>

<u>עובדות:</u>

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") - אישומים ראשון עד הארבעה עשר, שישה עשר עד העשרים וארבעה והעשרים ושישה, זיוף בנסיבות מחמירות לפי סעיף 418 סיפא לחוק-אישומים ראשון עד השלושה עשר, שישה עשר עד העשרים וארבעה והעשרים ושישה, שימוש במסמך מזוייף בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 420 ו-418 סיפא לחוק - אישומים ראשון עד השלושה עשר, שישה עשר עד העשרים וארבעה והעשרים ושישה וניסיון לקבלת דבר במרמה לפי סעיפים 415 רישא ביחד עם סעיף 25 לחוק - אישומים חמישה עשר ועשרים וחמישה.

2. על פי עובדות כתב האישום, עובר לתאריך 29/10/2015, רכש הנאשם מחברת "אפטר יו" שעיסוקה מכירת שירותי פרסום באינטרנט, "לידים" שהינם פרטי התקשרות של לקוחות פוטנציאליים, בתחום ההלוואות. בין השנים 2015-2016 נהג הנאשם להתקשר או לשלוח מסרונים לאנשים אשר פרטי ההתקשרות עמם, נרכשו מחברת "אפטר יו", ולהציע להם ליטול הלוואה, בידיעה כי אין בכוונתו להעמיד לרשותם הלוואה ובמטרה להונות. האנשים אשר נענו להצעתו של הנאשם התבקשו על ידי הנאשם, שהציג עצמו בפניהם בכזב בשמות בדויים,

להמציא לידיו מסמכים שונים, ביניהם תלושי משכורת, מספר תעודת זהות ותדפיסי בנק. לאחר שליחת המסמכים לנאשם, הנאשם נהג להודיע להם כי הלוואתם אושרה והיה קובע להם פגישה. הנאשם מסר למתלוננים כי יגיע שליח מטעמו אשר יחתים אותם על חוזה ההלוואה וימסור לידיהם שיק על סכום ההלוואה, מסר לידיהם שיק אותו זייף על סכום ההלוואה וקיבל לידיו כספים במזומן בעבור הקמת ההלוואה.

3. כך פעל הנאשם על פי עובדות האישום הראשון - התקשר בחודש אוקטובר 2015 אל המתלונן, והתנה את מתן ההלוואה בתשלום של 3,500 ₪, בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה והמתלונן הסכים. עובר לתאריך 29/10/2015 זייף הנאשם שיק מחשבונה של חברת "שירה רון השקעות בע"מ", הגיע לפגוש את המתלונן בקניון עזריאלי בעכו, הציג עצמו כשליח בשם אחר, החתים את המתלונן על מסמך הנחזה להסכם הלוואה ומסר למתלונן את השיק המזוייף על סכום של 113,500 ₪. המתלונן שילם לנאשם סכום של 3,500 ₪, הפקיד את השיק המזוייף בחשבון בבנק והשיק לא כובד היות והחשבון מוגבל.

4. על פי עובדות האישום השני, התקשר הנאשם למתלוננת, הציג עצמו בכזב בשם אחר והציעה לה הלוואה, ביקש ממנה לשלוח לו צילום תעודת זהות ובהמשך הודיע לה כי ההלוואה מאושרת והתנה את מתן ההלוואה בתשלום של 2,500 ₪ בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה והמתלוננת הסכימה. הנאשם הודיע לה כי שליח מטעמו יגיע לפגוש אותה בתאריך 10/11/2015 בקניון "לב המפרץ". בתאריך זה זייף הנאשם שיק של החברה נשוא האישום הראשון, הגיע לפגוש במתלוננת, הציג עצמו בפניה בשם אחר, החתים אותה על מסמך הנחזה להסכם הלוואה ומסר לה את השיק המזוייף על סך 22,500 ₪ ביודעו כי השיק מזוייף. בעקבות זאת, שילמה המתלוננת לנאשם סכום של 2,500 ₪ במזומן עבור מתן ההלוואה, הפקידה את השיק המזוייף והוא לא כובד משום שהחשבון מוגבל ואין כיסוי מספיק.

5. על פי עובדות האישום השלישי, התקשר הנאשם בתאריך 4/11/2015 אל המתלוננת, הציג עצמו בשם אחר וביקש ממנה לשלוח לו דו"חות מע"מ של שלושה חודשים, לצורך אישור ההלוואה. בהמשך הודיע לה כי ההלוואה מאושרת, התנה את מתן ההלוואה בתשלום של 2,500 ₪, קבע עמה כי שליח מטעמו יפגוש אותה בתאריך 12/15/2015, זייף שיק של החברה נשוא האישום הראשון והשני, הגיע לפגוש את המתלוננת בתאריך 12/11/2015 בגרנד קניון, הציג עצמו בשם אחר, החתים את המתלוננת על מסמך הנחזה להסכם הלוואה ומסר למתלוננת את השיק המזוייף על סך 94,500 ₪. בעקבות זאת, שילמה לו המתלוננת סכום של

2,500 ₪, הפקידה את השיק המזוייף והוא לא כובד משום שהחשבון מוגבל ואין כיסוי מספיק.

6. על פי עובדות האישום הרביעי, בחודש דצמבר 2015, התקשר הנאשם למתלונן, הציע לו הלוואה, ביקש מהמתלונן לשלוח לו שלושה תלושי משכורת אחרונים לצורך אישור ההלוואה, הודיע למתלונן בהמשך כי ההלוואה מאושרת, התנה אותה בתשלום של 3,000 ₪ בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה והמתלונן הסכים. הנאשם הודיע למתלונן כי שליח יפגוש בו בתל אביב , זייף עובר לתאריך 20/12/2015 שיק מחשבונו של ברו מטיאס ניקולס, הגיע לפגוש את המתלונן, הציג עצמו בכזב כשליח, החתים את המתלונן על מסמך הנחזה להסכם הלוואה ומסר למתלונן את השיק המזוייף על סך 28,000 ₪. בעקבות זאת, המתלונן שילם לנאשם 3,000 ₪ במזומן והפקיד את השיק אותם הוא לא כובד משום שנתקבלה הוראת ביטול.

7. על פי עובדות האישום החמישי, עובר לתאריך 21/12/2015 התקשר הנאשם למתלוננת, הציג עצמו בשם אחר וככלכלן והציע לה הלוואה. הנאשם ביקש מהמתלוננת לשלוח לו צילום תעודת זהות לצורך אישור ההלוואה, הודיע בהמשך למתלוננת כי ההלוואה מאושרת, התנה את מתן ההלוואה בתשלום על סך 4000 ₪ בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה והמתלוננת הסכימה. עובר לתאריך 21/12/2015 זייף הנאשם שיק מחשבונו של ברו מטיאס ניקולס ז"ל, הגיע לפגוש את המתלוננת בתאריך 21/12/2015 בביתה שבחיפה, הציג עצמו כשליח תחת שם אחר, החתים אותה על מסמך הנחזה להיות הסכם הלוואה ומסר לה את השיק המזוייף על סך 44,000 ₪. העקבות זאת, שילמה המתלוננת לנאשם סכום של 4,000 ₪ במזומן לאחר דין ודברים עם הנאשם שביקש 4000 ₪.המתלוננת הפקידה את השיק המזוייף בחשבו הבנק והשיק לא כובד משום שהוא מזוייף.

8. על פי עובדות האישום השישי, התקשר המתלונן אל מספר הטלפון אשר התפרסם במודעה באינטרנט כשייך לחברה העוסקת במתן הלוואות. הנאשם ענה, הציג עצמו בשם אחר, הציע הלוואה על סך 45,000 ₪ והודיע למתלונן כי מתן ההלוואה מותנה בתשלום של 5,000 ₪. המתלונן הסכים והנאשם הודיע למתלונן כי יגיע לפגוש אותו בתאריך 14/2/2016 בבית קפה בבית שמש. הנאשם זייף שיק מחשבונו של נאווי יחזקאל ובתאריך 14/2/2016 הגיע לפגוש במתלונן, הציג עצמו כשליח מטעם הנאשם, מסר למתלונן את השיק המזוייף על סכום של 50,000 ₪, המתלונן שילם לנאשם סכום של 5,000 ₪ עבור מתן ההלוואה והפקיד את השיק המזוייף אולם הוא לא כובד משום שהחשבון נסגר.

9. על פי עובדות האישום השביעי, בתאריך 14/2/2016 שלח הנאשם למתלונן מסרון לפיו מוצעת לו הלוואה, המתלונן התקשר מספר פעמים אל מספר הטלפון ממנו נשלחה ההודעה והנאשם ענה לו בשם אחר. הנאשם ביקש מהמתלונן לשלוח לו תדפיסי בנק ודו"חות מע"מ לצורך אישור ההלוואה. בהמשך, הודיע הנאשם למתלונן כי ההלוואה מאושרת והתנה את מתן ההלוואה בתשלום על סך 6,000 ₪ בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה והמתלונן הסכים. הנאשם הודיע למתלונן כי שליח מטעמו יגיע לפגוש אותו, זייף שיק מהחשבון נשוא האישום השישי-על שם יחזקאל נאווי, עובר לתאריך 19/2/2016 הגיע לפגוש במתלונן בקניון בהרצליה, הציג עצמו כשליח בשם אחר, החתים את המתלונן על מסמך הנחזה להסכם הלוואה, מסר למתלונן את השיק המזוייף על סך 101,000 ₪ ובעקבות זאת שילם המתלונן לנאשם סכום של 6,000 ₪ במזומן עבור מתן ההלוואה. המתלונן הפקיד את השיק בחשבון הבנק והשיק לא כובד משום שהחשבון נסגר וחתימת המושך לא הייתה בסדר.

10. על פי עובדות האישום השמיני, עובר לתאריך 7/3/2016 שלח הנאשם למתלונן מסרון לפיו מוצעת לו הלוואה, המתלונן התקשר למספר ממנו התקבל המסרון מספר פעמים, הנאשם ענה לו והציג עצמו בשם אחר וביקש מהמתלונן לשלוח לו תדפיסי בנק, תלושי משכורת וצילום תעודת זהות לצורך אישור ההלוואה. בהמשך, הודיע הנאשם למתלונן כי ההלוואה מאושרת והתנה את מתן ההלוואה בתשלום של 5,000 ₪ בעבור הטיחפול בהקמת ההלוואה והמתלונן הסכים לכך. הנאשם זייף שיק מחשבונו של רודיק יעקב ז"ל ובתאריך 7/3/2016 הגיע הנאשם לפגוש במתלונן בקניון "לב המפרץ", הציג עצמו כשליח בשם אחר, החתים את המתלונן על מסמך הנחזה להסכם הלוואה, ומסר למתלונן את השיק המזוייף על סך 105,000 ₪. לאחר דין ודברים, שילם המתלונן לנאשם 3,000 ₪ במזומן עבור מ תן ההלוואה, המתלונן הפקיד את השיק בחשבון הבנק והשיק לא כובד משום שהמושך נפטר וחתימת המושך אינה בסדר.

11. על פי האישום התשיעי, עובר לתאריך 7/3/2016 שלח הנאשם למתלוננת מסרון לפיו מוצעת לה הלוואה. המתלוננת התקשרה למספר הטלפון ממנו התקבל המסרון, הנאשם ענה לה והציג עצמו בשם אחר, ביקש ממנה לשלוח לו תדפיסי בנק, תלושי משכורת, בהמשך הודיע לה כי ההלוואה מאושרת והתנה את המתן ההלוואה בתשלום של 4,000 ₪. הנאשם הודיע למתלוננת כי שליח מטעמו יפגשו בה, זייף שיק מחשבונו של יעקב רודיק ז"ל, בתאריך 7/3/2016 הגיע לפגוש במתלוננת בביתה בבאר שבע, הציג עצמו כלשיח בשם אחר, החתים את

המתלוננת על מסמך הנחזה להסכם הלוואה, מסר למתלוננת את השיק המזוייף על סך 44,000 ₪ ולאחר דין ודברים, המתלוננת שילמה לנאשם סכום של 2,000 ₪ במזומן עבור מתן ההלוואה. המתלוננת הפקידה את השיק המזוייף בחשבון והוא לא כובד משום שהמושך נפטר.

12. על פי עובדות האישום העשירי, בתאריך 29/2/2016 שלח הנאשם למתלונן מסרון שלפיו מוצעת לו הלוואה. המתלונן התקשר למספר הטלפון ממנו התקבל המסרון, הנאשם ענה לו והציג עצמו בשם אחר וביקש מהמתלונן לשלוח לו תדפיסי בנק, תלושי משכורת וצילום תעודת זהות ובהמשך הודיע למתלונן כי ההלוואה מאושרת, התנה את מתן ההלוואה בתשלום, המתלונן הסכים והנאשם הודיע למתלונן כי שליח מטעמו יגיע לפגוש אותו. הנאשם זייף שיק מחשבונו של רודיק יעקב ז"ל. ובתאריך 10/3/2016 הגיע לפגוש את המתלונן בבית קפה בתל אביב, הציג עצמו בשם אחר, החתים את המתלונן על מסמך הנחזה להסכם הלוואה ומסר למתלונן שיק מזוייף על סך 105,000 ₪. בעקבות זאת, שילם המתלונן לנאשם סכום של 1,000 ₪ ועוד 1,000 דולר במזומן עבור מתן ההלוואה, המתלונן הפקיד את השיק המזוייף והוא לא כובד משום שהמושך נפטר ואין כיסוי מספיק.

13. על פי האישום האחד עשר, בתאריך 20/3/2016 שלח הנאשם למתלוננת מסרון לפיו מוצעת לה הלוואה. המתלוננת התקשר אל מספר הטלפון ממנו נשלח המסרון, הנאשם ענה לה, הציג עצמו בשם אחר וכנציג חברה למתן הלוואות, ביקש מהמתלוננת לשלוח לו תדפיסי בנק, תלושי משכורת וצילום תעודת זהות לצורך אישור ההלוואה, הודיע לה בהמשך כי ההלוואה מאושרת והתנה את מתן ההלוואה בתשלום על סך 4,000 ₪. לאחר דין ודברים הוסכם על סכום של 2,000 ₪. הנאשם הודיע למתלוננת כי שליח מטעמו יפגוש אותה, זייף שיק מחשבונו של יעקב רודיק ז"ל ובתאריך 28/3/2016 הגיע לפגוש במתלוננת, החתים אותה על מסמך הנחזה להסכם הלוואה, מסר לה את השיק המזוייף על סך 44,000 ₪, המתלוננת שילמה לו סכום של 2,000 ש"ח והפקידה את השיק אולם הוא לא כובד משום שהמושך נפטר ואין כיסוי מספיק.

14. על פי האישום השניים עשר, בתאריך 23/6/2016 התקשר הנאשם למתלוננת, הציג עצמו בשם אחר וכנציג חברה למתן הלוואות, הציע לה הלוואה, ביקש ממנה לשלוח לו תדפיסי בנק ותלושי משכורת לצורך אישור ההלוואה, הודיע לה בהמשך כי ההלוואה מאושרת והתנה את מתלן ההלוואה בתשלום על סך 5,000 ₪ בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה והמתלוננת

הסכימה. הנאשם הודיע למתלוננת כי שליח מטעמו יגיע לפגוש אותה, זייף שיק מחשבונו של יעקב רודיק ז"ל ובתאריך 24/3/2016 הגיע לפגוש במתלוננת בכרמיאל, החתים אותה על מסמך הנחזה להיות הסכם הלוואה, מסר למתלוננת את השיק המזוייף על סך 105,000 ₪, המתלוננת שילמה לנאשם סכום של 5,000 ₪, הפקידה את השיק ושיק לא כובד משום שהמושך נפטר ואין כיסוי מספיק.

15. על פי עובדות האישום השלושה עשר, בחודש מרץ 2016, שלח הנאשם למתלונן מסרון לפיו מוצעת לו הלוואה, המתלונן התקשר בהמשך אל מספר הטלפון ממנו התקבל המסרון, הנאשם ענה לו והציג עצמו בשם אחר. הנאשם ביקש מהמתלונן לשלוח לו דוחות מע"מ וצילום תעודת זהות לצורך אישור ההלוואה, בהמשך הודיע למתלונן כי ההלוואה מאושרת והתנה את מתן ההלוואה בתשלום של 5,000 ₪ בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה והמתלונן הסכים. הנאשם הודיע למתלונן כי יגיש לפגוש אותו, זייף שיק מחשבונו של רודיק יעקב ז"ל, ובתאריך 4/4/2016 הגיע לפגוש את המתלונן בלב המפרץ, החתים את המתלונן על מסמך הנחזה להיות הסכם הלוואה ומסר למתלונן את השיק המזוייף על סך של 125,000 ₪. המתלונן שילם לנאשם סכום של 5,000 ₪ והפקיד את השיק המזוייף, אולם השיק לא כובד מפני שהמושך נפטר והחשבון אינו קיים עוד.

16. על פי עובדות האישום הארבעה עשר, בתאריך 31/3/2016 שלח הנאשם למתלונן מסרון לפיו מוצעת לו הלוואה, המתלונן התקשר אל מספר הטלפון ממנו התקבל המסרון, הנאשם ענה לו, ביקש ממנו לשלוח לו תדפיסי בנק לצורך אישור ההלוואה, הודיע לו בהמשך כי ההלוואה מאושרת, והתנה את מתן ההלוואה בתשלום על סך 4,000 ₪ בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה והמתלונן הסכים. הנאשם הודיע למתלונן כי שליח מטעמו יפגוש אותו, ולאחר התאריך 31/3/2016 ועובר לתאריך 8/4/2016 הגיע הנאשם לפגוש במתלונן בקניון לב המפרץ בחיפה, הציג עצמו בשם אחר, החתים את המתלונן על מסמך הנחזה להסכם הלוואה, מסר למתלונן שיק על סכום של 40,000 ₪ ביודעו כי השיק ללא כיסוי והמתלונן שילם לנאשם סכום של 4,000 ₪ עבור מתן ההלוואה.

17. על פי עובדות האישום החמישה עשר, בתאריך 6/4/2016, התקשר הנאשם למתלוננת, הציע לה הלוואה, שאל אותה שאלות בנוגע למצבה הפיננסי וציין כי יתקשר אליה בשנית לאחר שלושה ימים. עובר לתאריך 11/4/2016 התקשר הנאשם למתלוננת והודיע לה כי אושרה לה

הלוואה על סך 30,000 ₪ והתנה את מתן ההלוואה בתשלום על סך 5,000 ₪ בעבור טיפול בהקמת ההלוואה. המתלוננת אשר חשדה בנאשם, סרבה להצעת הנאשם.

18. על פי עובדות האישום השישה עשר, בתאריך 6/4/2018 (ככל הנראה מדובר בטעות סופר בכתב האישום) שלח שם למתלונן מסרון לפיו מוצעת לו הלוואה. המתלונן התקשר אל מספר הטלפון ממנו התקבל המסרון והנאשם ענה לו והציג עצמו בשם אחר. הנאשם ביקש מהמתלונן שישלח לו תדפיסי בנק, תלושי משכורת וצילום תעודת זהות לצורך אישור ההלוואה. בהמשך, הודיע הנאשם למתלונן כי ההלוואה מאושרת, התנה אותה בתשלום סכום של 5,000 ₪ בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה והמתלונן הסכים. הנאשם הודיע למתלונן כי שליח מטעמו יגיע לפגוש בו, זייף שיק מחשבונו של יוסף ברנמילר ז"ל ובתאריך 11/4/2016 הגיע לפגוש במתלונן בגרנד קניון בחיפה, הציג עצמו בשם אחר, החתים את המתלונן על מסמך הנחזה להיות הסכם הלוואה ומסר למתלונן את השיק המזוייף על סך 135,000 ₪. בעקבות זאת, שילם המתלונן לנאשם סכום של 5,000 ₪ במזומן עבור מתן ההלוואה, הפקיד את השיק והשיק לא כובד משום שהמושך נפטר.

19. על פי האישום השבעה עשר, בתאריך 30/3/2016 התקשר הנאשם למתלונן, הציג עצמו בשם אחר, הציע לו הלוואה, ביקש ממנו לשלוח לו תלושי משכורת לצורך אישור ההלוואה ובהמשך, הודיע למתלונן כי ההלוואה מאושרת והתנה את מתן ההלוואה בתשלום של 4,000 ₪ בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה והמתלונן הסכים. הנאשם הודיע למתלונן כי ידע לפגוש בו, זייף שיק מחשבונו של יוסף ברנמילר ז"ל ובתאריך 7/4/2016 הגיע לפגוש במתלונן בקניון לב אשדוד, הציג עצמו בשם אחר, החתים את המתלונן על מסמך הנחזה להיות הסכם הלוואה ומסר את השיק המזוייף למתלונן על סך 49,000 ₪. המתלונן שילם לנאשם סכום של 4,000 ₪ במזומן עבור מתן ההלוואה, הפקיד את השיק והוא לא כובד משום שהמושך נפטר.

20. על פי עובדות האישום השמונה עשר, בתאריך 30/3/2016 שלח הנאשם למתלונן מסרון לפיו מוצעת לו הלוואה. המתלונן התקשר אל מספר הטלפון ממנו נשלח המסרון, הנאשם ענה והציג עצמו בשם אחר, התנה את מתן ההלוואה בתשלום של 5,000 ₪ וביקש מהמתלונן שישלח לו תדפיסי בנק, וצילום תעודת זהות לצורך אישור ההלוואה. הנאשם הודיע בהמשך למתלונן, כי ההלוואה מאושרת ושליח יפגוש אותו באשדוד - שם עליו למסור לו סכום של 2500 ₪ ואת היתרה בשבוע שלאחר מכן. הנאשם זייף שיק על שם יוסף ברנמילר ז"ל, בתאריך 13/4/2016 הגיע לפגוש במתלונן באשדוד, הציג עצמו בשם אחר, החתים את המתלונן על

מסמך הנחזה להיות הסכם הלוואה ומסר למתלונן את השיק המזוייף על סך 235,000 ₪. בעקבות זאת, שילם המתלונן לנאשם סכום של 2,500 ₪ במזומן, עבור מתן ההלוואה, הפקיד את השיק המזוייף והשיק לא כובד משום שהמושך נפטר.

21. על פי עובדות האישום התשעה עשר, בתאריך 15/5/2016 שלח הנאשם למתלונן מסרון לפיו מוצעת לו הלוואה. המתלונן בהתקשר בהמשך אל מספר הטלפון ממנו התקבל המסרון, הנאשם ענה לו והציג עצמו בשם אחר, ביקש מהמתלונן לשלוח לו תדפיסי חשבון בנק ותלושי משכורת לצורך אישור ההלוואה ובהמשך, הודיע למתלונן כי ההלוואה מאושרת והתנה אותה בתשלום על סך 4,000 ₪ בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה והמתלונן הסכים. הנאשם הודיע למתלונן כי יגיע לפגוש בו, זייף שיק מחשבונה של חברת דביר א.א. בע"מ ובתאריך 20/5/2016 הגיע לפגוש במתלונן בקניון רמת אביב, הציג עצמו כשליח בשם אחר, החתים את המתלונן על מסמך הנחזה להסכם הלוואה ומסר למתלונן את השיק המזוייף על סך 44,000 ₪. בעקבות זאת, שילם המתלונן לנאשם סכום של 4,000 ₪ במזומן עבור מתן ההלוואה והפקיד את השיק אולם הוא לא כובד משום שמספר החשבון שגוי.

22. על פי עובדות האישום העשרים, בחודש מאי 2016 שלח הנאשם אל המתלונן מסרון לפיו מוצעת לו הלוואה, המתלונן התקשר אל מספר הטלפון ממנו התקבל המסרון, הנאשם ענה לו והציג עצמו בשם אחר וביקש מהמתלונן לשלוח לו תדפיסי בנק וצילום תעודת זהות לצורך אישור ההלוואה. בהמשך, הודיע הנאשם למתלונן כי ההלוואה מאושרת, התנה את מתן ההלוואה בתשלום על סך 4,000 ₪ בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה, המתלונן הסכים והנאשם הודיע למתלונן כי שליח מטעמו יגיע לפגוש בו. בהמשך, זייף הנאשם שיק מחשבונה של חברת דביר א.א. בע"מ ועובר לתאריך 23/5/2016 הגיע לפגוש במתלונן בבאר שבע, הציג עצמו כשליח, בשם אחר, החתים את המתלונן על מסמך הנחזה להיות הסכם הלוואה ומסר למתלונן את השיק המזוייף על סך 84,000 ₪. בעקבות זאת, שילם המתלונן לנאשם סכום של 4,000 ₪ במזומן והפקיד את השיק, אולם השיק לא כובד משום שמספר החשבון שגוי.

23. על פי עובדות האישום העשרים ואחד, עבור לתאריך 23/5/2016, התקשר הנאשם למתלונן, הציג עצמו בשם אחר, הציע לו הלוואה, ביקש ממנו לשלוח תדפיסי חשבון בנק לצורך אישור ההלוואה, הודיע בהמשך למתלונן כי ההלוואה מאושרת והתנה את מתן ההלוואה בתשלום על סך 4,000 ₪ בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה והמתלונן הסכים. הנאשם הודיע למתלונן כי שליח מטעמו יגיע לפגוש בו, זייף שיק מחשבונה של חברת דביר א.א. ובתאריך 23/5/2016

הגיע לפגוש במתלונן בקניון הקריון בקרית ביאליק, הציג עצמו כשליח תחת שם אחר, החתים את הנאשם על מסמך הנחזה להיות הסכם הלוואה, מסר למתלונן את השיק המזוייף על סך 49,000 ₪, המתלונן שילם לו סכום של 4,000 ₪, הפקיד את השיק והשיק לא כובד משום שמספר החשבון שגוי.

24. על פי עובדות האישום העשרים ושניים, בתאריך 24/5/2016 שלח הנאשם למתלונן מסרון לפיו מוצעת לו הלוואה. המתלונן התקשר בהמשך אל מספר הטלפון ממנו התקבל המסרון, הנאשם ענה לו, הציג עצמו בשם אחר, ביקש מהמתלונן לשלוח לו תדפיסי בנק לצורך אישור ההלוואה, הודיע בהמשך למתלונן כי ההלוואה מאושרת והתנה את מתן ההלוואה בתשלום על סך 4,000 ₪ בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה והמתלונן הסכים. הנאשם הודיע למתלונן כי שליח מטעמו יגיע לפגוש אותו, זייף שיק מחשבונה של חברת דביר א.א. בע"מ והגיע לפגוש במתלונן באשדוד, הציג עצמו כשליח בשם אחר, החתים את המתלונן על מסמך הנחזה להיות הסכם הלוואה ומסר למתלונן את השיק המזוייף על סך 64,000 ₪. בעקבות זאת, המתלונן שילם לנאשם סכום של 4,000 ₪ במזומן עבור מתן ההלוואה והפקיד את השיק, אולם הוא לא כובד משום שהוא מזוייף.

25. על פי עובדות האישום העשרים ושלושה, בתאריך 29/5/2019 שלח הנאשם למתלונן מסרון לפיו מוצעת לו הלוואה, המתלונן התקשר בהמשך למספר ממנו התקבל המסרון, הנאשם ענה לו, הציג עצמו בשם אחר, ביקש מהמתלונן לשלוח לו תדפיסי בנק וצילום תעודת זהות לצורך אישור ההלוואה, בהמשך הנאשם הודיע למתלונן כי ההלוואה מאושרת והתנה את מתן ההלוואה בתשלום על סך 4,000 ₪ בעבור הקמת ההלוואה והמתלונן הסכים. הנאשם זייף שיק מחשבונה של חברת דביר א.א. בע"מ ובתאריך 1/6/2016 הגיע הנאשם לפגוש במתלונן, הציג עצמו כנציג, החתים את המתלונן על מסמך הנחזה להיות הסכם הלוואה ומסר למתלונן את השיק על סך 64,000 ₪. המתלונן שילם לנאשם סכום של 4,000 ₪ במזומן עבור מתן ההלוואה והמתלונן הפקיד את השיק אולם הוא לא כובד משום שהסניף והחשבון אינם קיימים.

26. על פי עובדות האישום העשרים וארבעה, בתאריך 29/5/2016 לשח הנאשם למתלונן מסרון לפיו מוצעת לו הלוואה, המתלונן התקשר אל מספר הטלפון ממנו נשלח המסרון, הנאשם ענה לו והציג עצמו בשם אחר, ביקש מהמתלונן לשלוח לו תדפיסי בנק, תלושי משכורת לצורך אישור ההלוואה, בהמשך הנאשם הודיע למתלונן כי ההלוואה מאושרת והתנה את מתן

ההלוואה בתשלום על סך 5,000 ₪ בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה. לאחר דין הדברים בין השניים, הוסכם כי התשלום יעמוד על 4,000 ₪. הנאשם הודיע למתלונן כי שליח מטעמו יפגוש בו, זייף שיק מחשבונה של חברת דביר א.א. בע"מ, והגיע בתאריך 6/6/2016 לפגוש בנאשם בקניון בכפר סבא, הציג עצמו כשליח בשם אחר, החתים את המתלונן על מסמך הנחזה להסכם הלוואה ומסר למתלונן את השיק המזוייף על סך 84,000 ₪, המתלונן שילם לנאשם סכום של 2,000 ₪ במזומן ומסר לו שיק על סכום נוסף של 200 ₪, הפקיד את השיק המזוייף בחשבון הבנק והשיק לא כובד משום שהשיק מזוייף.

27. על פי עובדות האישום העשרים וחמישה, בתאריך 17/7/2016 שלח הנאשם למתלונן מסרון לפיו מוצעת לו הלוואה, המתלונן התקשר למספר ממנו התקבל המסרון והנאשם ענה לו והציג עצמו בשם אחר, ביקש מהמתלונן לשלוח לו תדפיסי חשבון בנק ושלושה תלושי משכורת, הודיע למתלונן כי ההלוואה מאושר והתנה את מתן ההלוואה בתשלום של 4,000 ₪ בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה והמתלונן הסכים. הנאשם הודיע למתלונן כי שליח מטעמו יפגוש בו וימסור לו שיק על סך 40,000 ₪. בתאריך 20/7/2016 הגיע הנאשם לפגוש במתלונן בגרנד קניון בחיפה, הציג עצמו כשליח בשם אחר, החתים את המתלונן על הסכם הנחזה להיות הסכם הלוואה ומסר למתלונן שיק. לאחר שהמתלונן בחן את השיק, עלה חשד בקרבו, והוא ביקש מהנאשם להזדהות באמצעות תעודה מזהה. כאשר הנאשם השיב כי אין ברשותו תעודה מזהה, המתלונן עזב את המקום.

28. על פי עובדות האישום העשרים ושישה, בתאריך 1/8/2016, שלח הנאשם למתלונן מסרון לפיו מוצעת לו הלוואה, המתלונן השיב במסרון וביקש פרטים, הנאשם יצר עמו קשר, הציג עצמו בשם אחר, ביקש מהמתלונן לשלוח לו שלושה תלושי משכורת, תדפיסי בנק וצילום תעודת זהות לצורך אישור ההלוואה. בהמשך, הודיע הנאשם למתלונן כי ההלוואה אושרה לו, והתנה את מתן ההלוואה בתשלום על סך 4,000 ₪ בעבור הטיפול בהקמת ההלוואה והמתלונן הסכים. הנאשם הודיע למתלונן כי שליח מטעמו יגיע לפגוש בו, זייף שיק מחשבונם של חנה ועמנואל אברמוב ז"ל וביום 8/8/20165 הגיע לפגוש במתלונן בקניון בחדרה, הציג עצמו כשליח בשם אחר, החתים את המתלונן על מסמך הנחזה להסכם הלוואה, מסר למתלונן את השיק בסך של 49,000 ₪ והמתלונן שילם לנאשם סכום של 1,500 ₪ במזומן ובנוסף מסר לידיו שיק על סך 2,500 ₪, הפקיד את השיק והשיק לא כובד משום שבעלי השיק נפטרו.

29. לאחר הודאתו בעובדות כתב האישום, הופנה הנאשם אל שירות המבחן על מנת שיכין תסקיר בעניינו. בהמשך הופנה אל הממונה על עבודות שירות אשר מצא כי הנאשם מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

<u>תסקירי שירות המבחן:</u>

30. בתסקיר מיום 7/9/2020 ציין שירות המבחן, כי הנאשם רווק, בן 28, עובד מזה כשנתיים כיועץ משכנתאות לשביעות רצונו של המעסיק, אשר מודע להליך המשפטי המתנהל.

31. שירות המבחן ציין, כי לנאשם אין הרשעות קודמות ואף לא תיקים פתוחים.

32. לדברי הנאשם, בהיותו בן 24 הקים מסעדה לבישול ביתי, הוא נקלע לקשיים כלכליים, צבר חובות בסכום של מאות אלפי שקלים, גם לגורמים בשוק האפור, חווה איומים ממשיים ואף הותקף באלימות על ידי נושיו. לדבריו בשנת 2017 פשט רגל אולם עד היום שילם את חובותיו.

33. הנאשם מסר לשירות המבחן, כי הוא מכיר בחומרת מעשיו, וכי באותה תקופה פעל מתוך ריכוז עצמי כשהיה במצב הישרדותי ולכן לא חשב על חומרת מעשיו, ההשלכות או על הפגיעה במתלוננים, כיום הוא משקיע מאמצים בתפקוד תקין. שירות המבחן התרשם מגילויי אמפטיה שטחיים ומריחוק רגשי סביב הפגיעה במתלוננים.

34. בתסקיר צויין, כי בשל קשיים רגשיים בעברו של הנאשם, הוא פנה לפני מספר שנים לקבלת טיפול פסיכיאטרי וממסמך שהציג עולה, כי הוא אובחן כסובל מדיכאון קליני ושימוש לרעה באלכוהול. למרות שהנאשם לא שולב במרכז לתחלואה כפולה, הוא נוטל תרופות פסיכיאטריות לצורך הרגעה. הנאשם ציין כי כיום הוא שותה אלכוהול במצבים חברתיים ולתפיסתו הוא אינו חווה תלות או התמכרות הדורשים התערבות טיפולית.

35. שירות המבחן התרשם, כי יוכל להיעזר בהתערבות טיפולית והנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול.

36. שירות המבחן ביקש מהנאשם אבחון פסיכיאטרי עדכני, אולם הנאשם לא עשה כן ולכן בשלב זה לא הוכנה תכנית טיפולית.

37. בתסקיר מיום 7/12/2020 ציין שירות המבחן, כי הנאשם מיקד את הצורך בהשתלבותו בטיפול, סביב מצבו הנפשי ועל רקע הצורך בהעמקת נסיבות ברקע למעורבותו הפלילית או להפקת לקחים נוספים. הנאשם הדגיש כי הצליח להעמיק בכוחות עצמו ולדבריו מדובר באירועים אשר אינם מאפיינים דפוס קבוע בעייתי בהתנהלותו. הנאשם אף שלל גורמי סיכון נוספים בהתנהלותו להישנות ביצוע עבירות נוספות בעתיד.

38. שירות המבחן התייחס למסמך סיכום בדיקה פסיכיאטרית במרפאה פרטית מיום 25/8/2020 וכן מסמך פסיכיאטרי מקופת החולים מיום 5/10/2020 לפיו אובחן הנאשם עם הפרעה דיכאונית ושימוש התמכרותי באלכוהול והופנה להמשך טיפול במסגרת מרפאת "אברבנאל". במסמך מטעם רופא המשפחה מתאריך 17/11/2010 צויין, כי הנאשם נמצא במעקב פסיכיאטרי בבית החולים "אברבנאל" בעקבות דיכאון, מטופל בתרופות נוגדות דיכאון, מצבו הנפשי יציב, הוא עובד ומתפקד.

39. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם התקשה להסביר את הקשר בין חומרת התנהגותו המירמתית, התכנון, הימשכות מעשיו והפגיעה באחרים לבין מצבו הנפשי.

40. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם התמודד לאורך חייו עם חוויות טראומטיות, משברים, מצב נפשי ירוד והיעדר גורמי תמיכה והתקשה להעריך האם המשך השתלבותו בטיפול בבית החולים "אברבנאל" עשוי להפחית סיכון להישנות עבירות נוספות או התנהגות פוגענית אחרת בעתיד.

41. שירות המבחן הוסיף, כי לאור ההתרשמות, כי הנאשם קידם בכוחות עצמו השתלבות בטיפול ואינו רואה צורך מעבר לכך בהמשך מעורבות שירות המבחן, אין המלצה על המשך קשר טיפולי במסגרת העמדת הנאשם בצו מבחן.

42. שירות המבחן העריך, כי מאסר בפועל עלול לגרום לרגרסיה במצבו הנפשי של הנאשם ובמאמציו לתפקוד תקין. לפיכך, הומלץ על הטלת מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, לצד עונש מותנה ופיצוי כספי למתלוננים. שירות המבחן הוסיף, כי ככל שיוטלו עבודות שירות למשך למעלה משישה חודשים, הנאשם ילווה על ידי קצין מבחן וניתן יהיה לתמוך ולסייע לו בהתמודדות המורכבת לה הוא ידרש.

43. בתסקיר מיום 17/2/2021 ציין שירות המבחן, כי הנאשם תיאר בתקופת הדחייה התייחסות שונה מבעבר ולתפיסתו כעת הוא מאופיין בדפוסי חשיבה והתנהגות מרמתיים בחייו, הדורשים מעורבות טיפולית. הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול על מנת להפיק לקחים נוספים ממעורבותו בעבירות. שירות המבחן ציין, כי הפעילות הקבוצתית מתקיימת במתכונות מצומצמת וקיימת רשימת המתנה. לכן, הנאשם טרם שולב בטיפול ונבדקה עמו האפשרות לטיפול במסגרת פרטית. הנאשם מסר כי פנה לטיפול פרטני וקבוצתי לעברייני מרמה בתאריך ינואר 2021.

44. מהמידע שקיבל שירות המבחן מהעובדת הסוציאלית המטפלת בנאשם עולה ההתרשמות כי הנאשם בעל מוטיבציה לערוך התבוננות רגשית וקוגנטיבית אודות המניעים והרקע לביצוע העבירות וישנו פוטנציאל שיקומי עבורו. דווח כי הנאשם השתלב בטיפול פרטני וקבוצתי, הוא מגיע באופן קבוע לטיפול ומשתף מתוכן עולמו הפנימי בפתיחות רבה.

45. לאור האמור, מאחר שהנאשם הביע מוטיבציה להתחייב לטיפול לאורך זמן, אף במסגרת הטיפול הפרטית בתחום המרמה לצד טיפול ייעודי סביב מצבו הנפשי במרפאה לבריאות הנפש, המליץ שירות המבחן על המשך הקשר עם שירות המבחן למשך שנה, כשבמקביל, כאשר יתפנה מקום לטיפול קבוצתי בתחום המרמה בשירות המבחן, תוכל להיבחן השתתפותו. בנוסף חזר שירות המבחן על המלצתו להטלת מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות לצד עונש מותנה ופיצוי למתלוננים.

<u>טיעוני המאשימה לעונש:</u>

46. ב"כ המאשימה ציינה, כי הנאשם יליד שנת 1992 ללא עבר פלילי.

עוד ציינה, כי כתב האישום הוא חמור, ומגולל מעשים כלפי 26 מתלוננים שונים במועדים שונים, כאשר הוא פוגע בערכים חברתיים של שמירה על קניין הפרט, הגנת חופש הפעולה והבחירה של הציבור והיכולת לקבל החלטות מבלי שהוא ירומה או יוטעה על ידי אותם גורמים העוסקים בכספו.

47. ב"כ המאשימה הוסיפה, כי מדובר בעבירות שבוצעו במשך תקופה של שנה, תוך כדי תכנון קפדני ושיטתיות, אשר כללו השגת פרטי לווים פוטנציאליים ופנייה יזומה אליהם, כאשר

הנאשם הציג את עצמו בכזב בפניהם בשמות בדויים, ביקש מהם להמציא לידיו מסמכים שונים, היה מודיע להם שההלוואה מאושרת, מתאם איתם פגישה, דורש בתמורה סכומי כסף במזומן בסכומים משתנים וכאשר הגיע לפגישות, הציג עצמו בכזב כשליח והחתים אותם על מסמך מזויף. העבירות בוצעו תוך ניצול מצבם של המתלוננים, שככל הנראה נענו להצעת הנאשם בשל קשים כספיים והיעדר יכולת ליטול הלוואות באמצעים רגילים.

48. ב"כ המאשימה ציינה, כי סכום הכסף שהושג במרמה הינו משמעותי ועומד על כ-83 אלף ₪ וכאלף דולר. בנוסף, ניסה הנאשם לקבל סכום נוסף של 9,000 ₪.

49. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הוא מלא ובלעדי, היו לו הזדמנויות לחדול ממעשיו במשך השנה במהלכה עבר את העבירות, אולם הוא לא עשה כן.

50. ב"כ המאשימה ציינה, כי בפסיקה הוכר הצורך להחמיר בענישה בעבירות שבוצעו מסיבות כלכליות משיקולי רווח קל, לשם הגנה על קניינו של הציבור והפנתה לפסיקה לעניין זה.

51. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל.

52. ב"כ המאשימה ציינה, כי עמדת המאשימה היא למאסר בפועל על אף עמדת שירות המבחן מאחר שעולה מהתסקיר הראשון, כי קיימים גורמי סיכון רבים להישנות העבירות ובהם: חומרת העבירות, אופיין, הימשכותן והעובדה שהנאשם התקשה להציב לעצמו גבול, תוך טשטוש חומרת מצבו, והחזקת עיוותי חשיבה. בתסקיר השני, שירות המבחן לא בא בהמלצה קשר טיפולי והעמדה בצו מבחן, ואף ציין את התרשמותו, כי הנאשם התקשה להסביר את הקשר בין חומרת התנהגותו, התכנון, והימשכות המעשים לבין מצבו הנפשי.

53. בהשלמת הטיעונים לעונש לאחר קבלת התסקיר המשלים האחרון וחוות דעתו של הממונה על עבודות שירות הודגשה עמדת המאשימה לפיה הנאשם שלל לאורך כל הדרך נזקקות טיפולית, שלל דפוסי התנהגות בעייתיים, ורק כעת חל שינוי בעמדתו, כשגם שירות המבחן ציין, כי מדובר בטיפול ראשוני, ובטיפול פרטי ולא כזה שבפיקוח.

54. ב"כ המאשימה ציינה, כי נכונותו של הנאשם להפקיד בקרן נאמנות כספים בשווי ערך הכסף שנלקח במסגרת כתב האישום היא מבורכת. יחד עם זאת, הפקדת הכסף בקרן הנאמנות לא

מצביעה על כך שהועבר כסף או פיצוי למתלוננים בפועל ולאחר שיחה של המאשימה עם חלק מהמתלוננים עולה, כי הם לא קיבלו פיצוי מהנאשם.

55. לאור האמור, ביקשה ב"כ המאשימה למקם את עונשו של הנאשם באמצע מתחם העונש ההולם אותו ביקשה לאמץ, לצד מאסר על תנאי, פיצוי לכל אחד מהמתלוננים וכן קנס כספי, שחשיבותו בצורך הממשי להרתיע על מנת שנאשם לא יחזור לבצע עבירות על רקע כלכלי.

<u>טיעוני ההגנה לעונש:</u>

56. לטענת ב"כ הנאשם, שירות המבחן רצה להבנתו לעקוב אחר התקדמות הטיפול של הנאשם במישור הנפשי והנאשם לא סירב לקחת בקבוצה טיפולית כלשהי. הנאשם השתקם במישורים שונים, כשבין השאר התקבל לטיפול נפשי ב"אברבנאל". הוצע לו לקחת חלק בטיפול במסגרת שירות המבחן, אולם כפי שהנאשם עצמו הבהיר, כרגע אין מקום והוא שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. זאת, על אף התרשמות שירות המבחן מהנאשם בתסקיר הראשון.

57. ב"כ הנאשם הציג אישור לפיו כל הכסף בסך כ- 84,000 ₪, שנלקח מהמתלוננים מופקד בחשבון נאמנות ומכאן-שכל המחדלים הוסרו ויועברו מיידית עם מתן גזר הדין.

58. לדברי ב"כ הנאשם, שלושת תסקירי שירות המבחן מצביעים על דרך שיקום ארוכה אותה עבר הנאשם, שהיה במצב כלכלי קשה, היה בהליך של פשיטת רגל והוא קיבל הפטר. חלק משיקומו של הנאשם היה כלכלי והוא אכן הצליח לשקם עצמו.

59. ב"כ הנאשם ציין, כי לנאשם אין עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה.

60. ב"כ הנאשם הוסיף, כי למרות שכיום אין בשירות המבחן מקום פנוי בקבוצות לעברייני מרמה, הנאשם שילם מכיסו הפרטי סכום של 4000 ₪, סיים בהצלחה קבוצה וכעת הוא משולב בקבוצה נוספת. בהמשך, כשתיפתח קבוצה בשירות המבחן הוא ישתלב גם בה.

61. ב"כ הנאשם הגיש אסופת מסמכים רפואיים וציין, כי הנאשם החל טיפול-גם במצבו הנפשי, עוד לפני שהוגש כתב האישום, הבין את מצבו, ולא הסתבך שוב, כשחלפו שנתיים נוספות עד להגשת כתב האישום. כיום, למעשה הנאשם משוקם כבר כחמש שנים.

62. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בהודאתו של הנאשם כבר בתחנת המשטרה וגם להתחשב בכך שכתב האישום הוגש בשיהוי, לאחר למעלה משנתיים-דבר שיש בו כדי להצדיק הקלה בעונש, כששיהוי זה אינו מוצדק.

63. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ממנה עולה כי כאשר תוקנו מחדלים, הוטלו עונשים שכללו עבודות של"צ ומאסר מותנה היות ובתי המשפט הבינו שמדובר במעידה חד פעמית לאור הבעת חרטה כנה.

64. לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם היה בנקודה קשה בחייו ומשנת 2016 ניתן לראות את הדרך אותה עבר, כשלא זו בלבד שלא המשיך בדרך הפשע, אלא אף לא המשיך לצבור חובות ויצא מהחובות, גם אלה שהיו לו לשוק האפור.

65. כיום, משמש הנאשם יועץ למתן הלוואות בחברה, עבר הכשרות, יש לו מכתבים מלקוחות והוא עוזר לאנשים ומקבל מכתבי הוקרה.

66. ב"כ הנאשם ביקש להימנע מלשלוח את הנאשם אפילו למאסר בדרך של עבודות שירות, היות והוא עובד בעבודה מסודרת, נכנס לתלם והדבר יעצור את התקדמותו ויחזיר את הגלגל לאחור.

67. לטענת הסניגור קיים אינטרס חברתי לשקם את הנאשם, כשאינטרס השיקום מיועד בדיוק למקרים כדוגמת המקרה של הנאשם, כשצו מבחן עוזר לשמור על התלם וניתן להפיק מהטלתו תועלת רבה יותר מאשר הטלת מאסר בפועל.

68. על כן, ביקש הסניגור להטיל על הנאשם צו של"צ, מאסר מותנה וכן להעמיד את הנאשם בצו מבחן.

69. הנאשם ביקש לומר כי היה בתהום, הוא מצטער על שעשה רע לאנשים ומה שעשה אינו מוצדק.

<u>דיון והכרעה:</u>

70. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה – קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין), על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40ג לחוק הנ"ל).

71. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הם כפי שטענה ב"כ המאשימה בצדק - השמירה על קניין הפרט, חופש הפעולה שלו והיכולת לקבל החלטות באופן חופשי מבלי שירומה או יוטעה.

72. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה –
הנאשם היה המבצע היחיד של העבירות, אותן ביצע במהלך כשנה.

העבירות בוצעו כלפי מספר רב של מתלוננים, תוך שיטתיות, תחכום, וכשעבירות אותן עבר הנאשם לוו בתכנון מראש. הנאשם הציג עצמו בשמות שונים, קיבל לידיו מסמכים אותם ביקש על מנת להקים את ההלוואה, קבע פגישות עם המתלוננים, הגיע לפגישות עמם כשהוא מציג עצמו כשליח, מחתים אותם על מסמכים ומקבל לידיו סכום כסף בתמורה ל"טיפול" בהלוואה.

הנזק אשר נגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם כלפי המתלוננים עומד על סך כולל של 84,000 ₪ - הסכום הכולל אותו שלשל לכיסו.

73. בהתחשב איפוא בעיקרון ההלימה, בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה באותם ערכים, בנסיבות הקשורות בעבירה ובמדיניות הענישה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר - בפועל.

74. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה –
הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בפתח משפטו, ללא תיקון כלשהו של עובדות כתב האישום, ובכך חסך מזמנם של הצדדים, העדים ובית המשפט.

כתב האישום כולל 58 עדי תביעה כך שמדובר בזמן שיפוטי ניכר.

לא זו אף זו אלא הנאשם הודה כבר בחקירתו במשטרה.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות מכל סוג שהוא.

הנאשם יליד 1992, מתגורר בבת ים בבית אביו ועובד כיועץ משכנתאות כשלדברי סניגורו מעסיקו מודע לעבירות אותן ביצע.

לדברי הנאשם העבירות בוצעו על רק הסתבכות כלכלית, כישלון עסקי וחובות לשוק האפור.

הוצג תיעוד רפואי אודות מצבו הבריאותי של הנאשם הנמצא במעקב פסיכיאטרי עקב דיכאון ממנו סובל. הנאשם מטופל תרופתית.

הנאשם עבר במסגרת פרטית קבוצה טיפולית לשינוי דפוסים לעובדי חוק בתחום המרמה וזאת מאחר ולא התאפשר לשלבו בהליך שכזה במסגרת שירות המבחן עקב תקופת מגפת הקורונה והעיכובים בשירות המבחן - הוצגו אישורים רלוונטיים.

הנאשם הוכרז פושט רגל בעקבות הסתבכויותיו הנ"ל.

הנאשם הפקיד בקופת בית המשפט סך של 84,000 ₪ הוא הסך הכולל של הכספים אותם גזל מנפגעי העבירה המפורטים בכתב האישום כשסכום זה זמין לפיצוי המתלוננים לאחר שיגזר דינו, בכך ניתן לראות מעבר לנטילת אחריות גם הבעת חרטה.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו והצטער על פגיעתו במתלוננים.

75. בהתאם להוראת סעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא בית המשפט כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש כי ישתקם.

בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקירים, כאשר בתחילה נראה היה כי הנאשם אינו מפנים את חומרת מעשיו ואינו מגלה אמפטיה לנפגעי העבירה, בהמשך שינה הנאשם את התייחסותו והביע מודעות לדפוסי התנהגותו הבעייתיים בתחום עבירות המרמה באופן המחייב מעורבות טיפולית.

הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול, אך לאור העובדה שקיימת רשימת המתנה ארוכה בשירות המבחן העובד במתכונת מצומצמת השתלב כאמור בטיפול במכון פרטי המיועד לעברייני מרמה אותו סיים בהתאם לתיעוד אשר הוגש.

העובדת הסוציאלית המטפלת בנאשם התרשמה כי הנאשם בעל מוטיבציה לערוך התבוננות רגשית וקוגנטיבית במעשיו ובמניעיו לביצוע העבירות, כאשר קיים פוטנציאל שיקומי בענייננו.

בעקבות זאת שינה שירות המבחן את המלצתו ואת התרשמותו והמליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה. במידה ויתפנה מקום לטיפול קבוצתי בתחום המרמה בשירות המבחן תבחן שוב השתתפותו של הנאשם בטיפול כזה.

שירות המבחן המליץ להטיל מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד עונש מותנה ופיצוי למתלוננים.

76. בנסיבות אלה מצאתי לנכון לחרוג ממתחם העונש ההולם ולאמץ את המלצות שירות המבחן.

אכן מדובר בעבירות רבות וחמורות כשכתב האישום כולל 26 אישומים המצביעים על דפוס פעולה עברייני, מתוכנן, מתוחכם בו התנהל הנאשם במטרה להוציא מהמתלוננים במרמה את סכומי הכסף שקיבל מהם כתוצאה ממצג השווא שהציג להם.

עם זאת, כעולה מהמלצות תסקיר שירות המבחן כמו גם מההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם ומהעובדה כי השכיל להפקיד בקופת בית המשפט את דמי הגזילה באופן שניתן להשיבה לנפגע העבירה, נחה דעתי כי האינטרס הציבורי לא ינזק אם אאמץ את המלצות תסקיר שירות המבחן.

יש לקחת בחשבון כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות מכל סוג שהוא ומעולם לא ריצה מאסר מאחורי סורג ובריח.

77. לעניין זה אני מוצאת לנכון לצטט מדו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים (להלן: דו"ח ועדת דורנר).

לאחר שהועדה במסגרת המנדט שניתן לה הציעה קווים מנחים למדיניות ההתמודדות עם עבריינים בכלל ועל השפעת הכליאה על עבריינות בפרט, היא מצאה לנכון לקבוע ביחס לגורם השיקום כי:

"אף שמבחינה היסטורית מטרת בתי הכלא היתה בעיקר שיקומית, כיום ברור כי כוחו של השיקום היא כלי למניעת עבריינות מוגבל. עם זאת, לא ניתן להתעלם מאינדיקציות רבות לכך שבתנאים מסויימים, תוכניות שיקום, אכן מובילות לצמצום ברמות הפשיעה החוזרת. הדברים נכונים במיוחד, כשמדובר בתוכניות שיקום מחוץ לבתי הכלא, שעלותן נמוכה יותר. **מכאן, ששיקום בקהילה באמצעות ענישה שנעה בין עבודות שירות לצווי מבחן ושירות למען הציבור, צפוי להפיק תוצאות טובות יותר מאשר שימוש נרחב יותר במאסרים".**

(סעיף 2 בפרק תקציר המלצות הוועדה).

כן מצאה הוועדה לקבוע קביעות נוספות לפיהן "**אין טעם בנסיון לקדם את ההרתעה באמצעות הרחבת השימוש במאסרים או באמצעות שימוש במאסרים ממושכים יותר".** (סעיף 1 בפרק תקציר המלצות הוועדה), וכי: "**הסיכוי של אסיר לשעבר לחזור ולבצע עבירות גדול יותר מהסיכוי של עבריין שנידון לעונש מחוץ לכתלי הכלא**" (סעיף 1 לפרק תקציר המלצות הוועדה).

הועדה קבעה בהמלצותיה כי: "**יש לפעול לצמצום השימוש במאסרים במקרים בהם המאסר אינו הכרחי להגבלת יכולת של עבריינים שהמסוכנות שלהם לחברה גבוהה והרחבת השימוש בעונשים זולים יותר ויעילים יותר, העומדים בעיקרון ההלימה, ובכך להביא להקצאה יעילה ונכונה יותר של המשאבים המופנים לטובת הנושא".**

(הרחבה בנושא, בפרק "השיקום" החל מעמ' 22 לדו"ח הוועדה).

78. בהתחשב בכל הנ"ל אני גוזרת על הנאשם את העונשים דלקמן:

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 5472-04-19 מדינת ישראל נ' שמס **02 יוני 2021**

מספר פל"א 159773/2016

אני דנה את הנאשם למאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים, אותם ירצה בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת ממונה בכבאות והצלה בת ים, רח' אהוד קינמון 10 בת ים.

אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה בגינה הורשע.

<u>הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות בתאריך 30/8/21 בשעה 08.00, במשרדי הממונה עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות רמלה.</u>

<u>הנאשם מוזהר כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלה יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.</u>

אני מורה כי סכום הפיצוי אותו הפקיד הנאשם בגזברות בית המשפט על סך 84,000 ₪ יחולק בין נפגעי העבירה על פי הסכומים הנקובים בכתב האישום כשבאחריות המאשימה להעביר רשימה של נפגעי עבירה, הסכומים שנגזלו מהם ופרטי זיהוי על מנת שניתן יהיה לממש את הפיצוי - זאת תעשה המאשימה בתוך 30 יום.

העתק ישלח הן לממונה והן לשירות המבחן שכן הנאשם אמור להיות גם בפיקוח שירות המבחן במסגרת עבודות השירות שהם לתקופה העולה על 6 חודשים.

הודע על זכות ערעור תוך 45 יום.

<#6#>

ניתנה והודעה היום כ"ב סיוון תשפ"א, 02/06/2021 במעמד הנוכחים.

אורית קנטור, שופטת בכירה

הוקלד על ידי מילי כהן